

Αριθμός απόφασης

48/2017

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Δικαστή Αναστάσιο Δάσκολο, Πρωτοδίκη, τον οποίο όρισε η Πρόεδρος Πρωτοδικών, που διευθύνει το Πρωτοδικείο Κορίνθου και τη Γραμματέα Αγγελική Παπαϊωάννου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του την 5^η Οκτωβρίου 2016, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Χαραλάμπους Σακελλαρίου, κατοίκου Κορίνθου (περιοχή Λιβαδάκι), ο οποίος παραστάθηκε μετά της πληρεξουσίας του δικηγόρου Χριστίνας Οικονομοπούλου.

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: Σωτηρίου Τσαούση, κατοίκου Λεχαίου Κορινθίας, ο οποίος παραστάθηκε μετά της πληρεξουσίας του δικηγόρου Ελένης Μεζίνη.

Η ενάγων ζητεί να γίνει δεκτή η από 4-07-2014 αγωγή του, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό κατάθεσης 477TM477/4-07-2014, προσδιορίσθηκε για τη δικάσιμο της 3.6.2015, κατά την οποία η συζήτησή της αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφηκε στο πινάκιο.

ΚΑΤΑ τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και τις προτάσεις που κατέθεσαν.

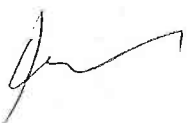
**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ**

Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 106, 111 § 2, 216 § 1, 335, 337, 338 και 559 αριθ. 1, 8 και 10 του ΚΠολΔ, προκύπτει ότι ο νομικός χαρακτηρισμός των επικαλουμένων περιστατικών, στα οποία θεμελιώνεται το προβαλλόμενο με την αγωγή αίτημα, δεν είναι δεσμευτικός για το ουσιαστικό Δικαστήριο (πρωτοδικείο ή εφετείο), το οποίο οφείλει αυτεπαγγέλτως να προβεί στην ορθή νομική υπαγωγή των εννόμων σχέσεων που αναδύονται εκ των επικαλουμένων κατά τρόπο σαφή πραγματικών περιστατικών, και όπως αυτά στη συνέχεια προκύπτουν κατά την ανέλεγκτη περί τα πράγματα κρίση του Δικαστηρίου από τις διεξαχθείσες αποδείξεις, έστω και διαφορετική από εκείνη στην οποία προβαίνει ο ενάγων, χωρίς αυτό να συνιστά ανεπίτρεπτη μεταβολή της βάσης της αγωγής, αφού η βάση αυτή συγκροτείται από τα θεμελιούντα το αίτημα πραγματικά περιστατικά και όχι από τον διδόμενο από τον ενάγοντα νομικό τους χαρακτηρισμό, αλλά και χωρίς, κατά τη διαφορετική αυτή νομική εκτίμηση, το Δικαστήριο να λαμβάνει υπόψη πράγματα μη προταθέντα ή να λαμβάνει υπόψη πράγματα ως αληθινά, χωρίς απόδειξη (ΑΠ 734/2011 ΔΕΕ 2012.1180). Περαιτέρω, η ευθύνη του εργολάβου από ελλείψεις του έργου μετά την εκτέλεσή του ρυθμίζεται από την ΑΚ 689 που ορίζει ότι : «αν το έργο που εκτελέσθηκε έχει ουσιώδη ελαττώματα που το κάνουν άχρηστο ή αν του λείπουν συμφωνημένες ιδιότητες ο εργοδότης έχει αντί για τα δικαιώματα του προηγούμενου άρθρου, το δικαίωμα να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση. Στην περίπτωση της υπαναχώρησης ή μείωσης της αμοιβής εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρ. 541, 546 έως 549, 551 έως 553 που ισχύουν για την πώληση». Η εφαρμογή της διατάξεως προϋποθέτει, ότι το έργο εκτελέσθηκε, όχι βέβαια με την έννοια της πλήρους και προσήκουσας εκπληρώσεως της ενοχής του εργολάβου (αφού τότε δεν θα ετίθετο θέμα ευθύνης του), αλλά με την έννοια της αποπερατώσεως του προπαρασκευαστικού σταδίου της εκτελέσεως του έργου, ώστε τούτο κατά το κύριο μέρος του να είναι πλέον έτοιμο και να μη μένει στάδιο εκτελέσεως κυρίων εργασιών. Για την εφαρμογή της ΑΚ 688 αρκεί η εκτέλεση του έργου με την παραπάνω έννοια και δεν χρειάζεται επιπλέον και παράδοσή του. Ο εργοδότης μπορεί, εξάλλου, να ασκήσει τα δικαιώματά του βάσει της ΑΚ 688 και πριν από το χρόνο παραδόσεως του έργου εφόσον η εκτέλεση κατά το κύριο μέρος της έχει

περατωθεί [βλ. σχετ. Δεληγιάννη/Κορνηλάκη, ό.π. παρ. 250 σ. 233]. Από την ΑΚ 689 σαφώς, περαιτέρω, προκύπτει, ότι όταν το εκτελεσθέν έργο έχει ουσιώδη ελαττώματα που το καθιστούν άχρηστο ή λείπουν οι συμφωνημένες ιδιότητες, τότε ο εργοδότης αντί για τα δικαιώματα της ΑΚ 688 (δηλαδή διόρθωση ή ανάλογη μείωση της αμοιβής) δικαιούται να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση. Κατά την κρατούσα στη θεωρία [βλ. σχετ. Γαζή ΕρμΑΚ 335-348 αρ. 74 επ., Μιχαηλίδη - Νουάρο ΕρμΑΚ εισ. άρθ. 374-388 αρ. 22, 374 αρ. 2, Μπαλή, ΓενΑρχαί παρ. 139 αρ. 3, Δεληγιάννη/Κορνηλάκη, ό.π. παρ. 235 σ. 202] αλλά και στη νομολογία [βλ. σχετ. ΑΠ 971/1986 ΝοΒ 1987, 1223. ΑΠ 689/1977 ΝοΒ 1978, 369. ΑΠ 527/1994 ΝοΒ 1975, 42. ΕφΑθ 3588/1987 ΕλλΔνη 1988, 1621. ΕφΑθ 4234/1986 ΝοΒ 1987, 40 επ. ΕφΑθ 2787/1986 ΕλλΔνη 1986, 1160] άποψη, η ευθύνη του εργολάβου λόγω ελλείψεων του έργου αποκλείει την εφαρμογή των γενικών διατάξεων που ρυθμίζουν την ευθύνη λόγω μη εκπληρώσεως. Αυτό σημαίνει, ότι ο εργοδότης δεν έχει τα δικαιώματα από τα άρθ. 380 επ. 383 επ. συνδυασμό με τα άρθ. 337, 343 παρ. 2, 384, 386 και 387 ΑΚ για τις περιπτώσεις της αδυναμίας ή της υπερημερίας του εργολάβου σχετικά με τη μη προσήκουσα εκπλήρωση της παροχής του. Ειδικότερα, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 688 - 690 του Α.Κ., οι οποίες καθορίζουν την ευθύνη του εργολάβου ανάλογα με τη φύση των ελαττωμάτων και ελλείψεων που φέρει το έργο που εκτελέστηκε από αυτόν, προκύπτει ότι, ο εργοδότης δικαιούται να απαιτήσει: α) σε περίπτωση επουσιωδών ελαττωμάτων είτε τη διόρθωση αυτών είτε την ανάλογη μείωση της αμοιβής (άρθρο 688), β) σε περίπτωση ουσιωδών ελαττωμάτων τα οποία καθιστούν το έργο άχρηστο ή ελλείψεως των συνομολογηθειςών ιδιοτήτων, είτε τη διόρθωση αυτών, είτε την ανάλογη μείωση της αμοιβής, είτε αντί αυτών την αναστροφή της συμβάσεως (άρθρο 689), και γ) σε περίπτωση που οι ελλείψεις του έργου οι οποίες ανάγονται τόσο σε ουσιώδη όσο και σε επουσιώδη ελαττώματα, καθώς και σε συμφωνημένες ιδιότητες, οφείλονται σε υπαιτιότητα του εργολάβου, δικαιούται ο εργοδότης αντί αναστροφής ή μειώσεως της αμοιβής να απαιτήσει αποζημίωση για κάθε ζημιά που προήλθε από το γεγονός ότι ο εργολάβος υπαιτίως δεν ανταποκρίθηκε στις από τη σύμβαση υποχρεώσεις του, να κατασκευάσει έργο, που να φέρει τις συμφωνημένες ιδιότητες και να μην έχει ελαττώματα (άρθρο 690 Α.Κ. ΑΠ 1587/2013 ΧρΙΔ 2014.504). Διαγράφεται

δηλαδή από τα άρθρα αυτά διαζευκτική συρροή περισσότερων δικαιωμάτων υπέρ του εργοδότη, η θέσπιση σε αυτή περισσότερων δικαιωμάτων έγινε με σκοπό να υπάρξει πληρέστερη προστασία του εργοδότη από τις συνέπειες της πλημμελούς εκτελέσεως του έργου και να επανέλθει με την ικανοποίησή του, η διαταραχθείσα ισορροπία των εκατέρωθεν παροχών (αμοιβής και εκτελεσθέντος έργου) (ΕφΠειρ. 109/2014). Για τη θεμελίωση και το ορισμένο της αγωγής του εργοδότη κατά του εργολάβου, με την οποία επιδιώκεται αποζημίωση, λόγω ελλείψεων και κακοτεχνιών του εκτελεσθέντος έργου από υπαιτιότητα του τελευταίου, πρέπει να εκτίθενται σε αυτήν, εκτός των άλλων, οι ελλείψεις, οι οποίες θεμελιώνουν, την κατά τις διατάξεις των άρθρων 681, 688 και 690 ΑΚ προς κρίση καταγόμενη αξίωση του ενάγοντος εργοδότη, (χωρίς να απαιτείται επίκληση και της υπαιτιότητας του εργολάβου) η ζημία και ο αιτιώδης, μεταξύ αυτής και των επικαλουμένων ελλείψεων και κακοτεχνιών του εκτελεσθέντος έργου, σύνδεσμος (ΑΠ 935/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). (βλ. ΕφΑθ 5281/2002 Ελ.Δνη 44.861, ΕφΠειρ 328/2000 Ελ.Δνη 42.1681, ΕφΑθ 2046/1983 Αρμ. ΛΗ' σελ. 291). Εξάλλου, από τις διατάξεις των άρθρων 914 επ. ΑΚ περί αδικοπραξιών προκύπτει, ότι, για να υπάρξει αδικοπραξία και υποχρέωση του ζημιώσαντος να αποζημιώσει τον παθόντα και περαιτέρω να ικανοποιηθεί η ηθική βλάβη του τελευταίου κατά το άρθρο 932 ΑΚ, προϋποτίθεται, ότι η ζημία (θετική ή αποθετική) προκλήθηκε παρά το νόμο (άρθρο 914 ΑΚ) ή από συμπεριφορά αντίθετη προς τα χρηστά ήθη (άρθρο 919 ΑΚ) από πράξη ή παράλειψη, η οποία οφείλεται σε πταίσμα του δράστη, ήτοι σε δόλο ή αμέλεια και ότι υφίσταται αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της πράξης ή παράλειψης της πράξης και της ζημίας που επήλθε. Η ζημία είναι παράνομη, όταν με την πράξη ή την παράλειψη του υπαιτίου προσβάλλεται δικαίωμα ή και απλό συμφέρον του παθόντος προστατευμένο από ορισμένη διάταξη νόμου, η οποία παραβιάστηκε. Μόνη η αθέτηση προϋφιστάμενης ενοχής δεν συνιστά αδικοπραξία. Είναι όμως δυνατόν μια υπαίτια ζημιογόνος πράξη ή παράλειψη, με την οποία παραβιάζεται η σύμβαση, να θεμελιώνει και ευθύνη από αδικοπραξία. Τούτο συμβαίνει όταν η ενέργεια αυτή και χωρίς την προϋπάρχουσα συμβατική σχέση θα ήταν παράνομη, ως αντίθετη προς το γενικό καθήκον, που επιβάλλει το άρθρο 914 ΑΚ, να μην προκαλεί κανείς σε άλλον υπαιτίως ζημία ή και αν ακόμα πιο γενικά όταν η ενέργεια χωρίς να συνιστά παράβαση συγκεκριμένου απαγορευτικού ή επιτακτικού κανόνα δικαίου, είναι αντίθετη στο γενικότερο πνεύμα του ή στις επιταγές της έννομης

τάξης, εφόσον ενέχει παράβαση των γενικών υποχρεώσεων που επιβάλλουν να μην προσβάλει κανείς το πρόσωπο ή τα προστατευόμενα υλικά ή ηθικά αγαθά του άλλου. Κατά συνέπεια όταν το πταίσμα που επέφερε τη ζημία ταυτίζεται κατά το πραγματικό αυτού περιεχόμενο με την παραβίαση της σύμβασης και τη δημιουργία της παρανομίας δεν μπορούν να έχουν εφαρμογή οι διατάξεις περί αδικοπραξίας (ΟΛΑΠ 967/1973 ΝοΒ 22 σελ. 505, ΑΠ 1120/2005, ΑΠ 212/2000 ΕΔΠολ 2000 σελ. 258 ΑΠ 555/1999 ΕΛΔνη 41 σελ. 87, ΕφΛαμ 116/2010 δημ. ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 302/2006 ΔΕΕ 2006 σελ. 513).

Στην προκείμενη περίπτωση ο ενάγων με την υπό κρίση αγωγή εκθέτει ότι ανέθεσε στον εναγόμενο την εκτέλεση εργασιών συντήρησης των ψυκτικών μηχανημάτων της ξενοδοχειακής του μονάδας ιδιοκτησίας του. Ότι το έτος 2008 διαπιστώθηκε, ότι το ένα ψυκτικό μηχάνημα είχε κακή και ανεπαρκή απόδοση και ασταθή λειτουργία και τελικά τον Ιούλιο του έτους 2011 διέκοψε την λειτουργία του. Ότι ο εναγόμενος είχε εκτελέσει πλημμελώς το έργο συντήρησης του ψυκτικού μηχανήματος, καθώς αποσύνδεσε τον εγκέφαλο, πράγμα που συνετέλεσε στο να προκληθεί βλάβη στο ηλεκτρικό σύστημα του ψυκτικού μηχανήματος, αφαίρεσε τα καλύμματα του μηχανήματος, γεγονός που συντέλεσε στο να προσβάλλεται το μηχάνημα από σκόνη και υγρασία και έθεσε εκτός θέσεως τις καλωδιώσεις και τις ηλεκτρονικές διατάξεις με αποτέλεσμα να παύσει πλέον να λειτουργεί το ως άνω μηχάνημα. Ότι συνεπεία της ανωτέρω πλημμελούς εκτέλεσης του ανατεθέντος στον εναγόμενο έργο, ο ενάγων υπέστη ζημία, συνισταμένη στα ποσά που κατέβαλε για αγορά κομπρεσέρ και για την αποκατάσταση της βλάβης της λειτουργίας του κλιματιστικού συστήματος. Με βάση τα περιστατικά αυτά ζητά να υποχρεωθεί ο εναγόμενος, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, να του καταβάλει νομιμοτόκως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής α) ποσό 19.141,3 ευρώ ως αποζημίωση για την ζημία που υπέστη και ποσό 3.000,00 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη, που υπέστην. Τέλος, ζητεί να καταδικασθεί ο εναγόμενος στην πληρωμή των δικαστικών του εξόδων. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, η αγωγή αρμοδίως εισάγεται, για να συζητηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου (άρθρ. 7, 9, 10, 13, 14§2 και 33 ΚΠολΔικ) κατά την προκείμενη τακτική διαδικασία και είναι ορισμένη και νόμιμη καθ' ο μέρος στηρίζεται στην ενδοσυμβατική ευθύνη του εναγομένου (λόγω της πλημμελούς

εκπληρώσεως της παροχής του) στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων, 288, 297, 298, 299, 330, 346, 361, 681, 689, 690 ΑΚ, 176 191 παρ. 2, 907, 908 παρ. 1 ΚΠολΔικ, πλην του αιτήματος καταβολής χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης ερειδόμενο στην αδικοπρακτική βάση, το οποίο είναι μη νόμιμο και απορριπτέο, διότι, τα εκτιθέμενα στο δικόγραφο πραγματικά περιστατικά, συνιστούν παραβίαση των αμιγώς συμβατικών υποχρεώσεων του εναγόμενου και όχι για αδικοπρακτική συμπεριφορά, αφού χωρίς την ύπαρξη της σύμβασης που καταρτίσθηκε μεταξύ των διαδίκων και την παραβίαση των συμβατικών υποχρεώσεων εκ μέρους του εναγόμενου, η συμπεριφορά του τελευταίου δεν θα ήταν παράνομη. Δηλαδή η εκτιθέμενη συμπεριφορά του εναγόμενου δεν πληροί το πραγματικό της αδικοπραξίας και δη επιδεικνυόμενη ανεξάρτητα από την ένδικη συμβατική σχέση. Εξάλλου, ούτε ο ενάγων επικαλείται, πέραν των πραγματικών περιστατικών που συνιστούν παραβίαση της ένδικης σύμβασης έργου, άλλα επιπρόσθετα πραγματικά περιστατικά (πράξεις ή παραλείψεις) που, αυτοτελώς θεωρούμενα, να συνιστούν αδικοπραξία εκ μέρους του εναγόμενου, αφού το επικαλούμενο πταίσμα του τελευταίου, δεν μπορεί να νοηθεί χωρίς τη σύμβαση έργου στα πλαίσια της οποίας ενήργησε ο εναγόμενος και ταυτίζεται κατά το πραγματικό του περιεχόμενο με την παραβίαση της σύμβασης. Πρέπει, επομένως, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν δεδομένου ότι έχει καταβληθεί το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενσήμου με τα ανάλογα ποσοστά υπέρ τρίτων (βλ το υπ' αριθμ. 13386580 διπλότυπο είσπραξης της ΔΟΥ Κορίνθου, στο οποίο περιλαμβάνονται τα δικαιώματα υπέρ του ΤΝ και ΤΑΧΔΙΚ).

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων που εξετάσθηκαν νομότυπα στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, οι οποίες περιέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα που οι διάδικοι επικαλούνται και προσκομίζουν, από τα οποία άλλα λαμβάνονται υπόψη προς άμεση απόδειξη και άλλα για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων και τα διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνονται αυτεπαγγέλτως υπόψη και χωρίς απόδειξη αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο ενάγων είναι ιδιοκτήτης της ξενοδοχειακής μονάδας "CRISTINA MARIS", κείμενης στο Λουτράκι Κορινθίας. Προκειμένου να καλύψει τις ανάγκες ψύξεως των χώρων της ως άνω μονάδας του, ιδίως τους θερινούς μήνες, προμηθεύτηκε από την επιχείρηση «Γρηγόριος Βασ. Ανδριανόπουλος εμπορία και επισκευές ψυκτικών & κλιματιστικών μηχανημάτων» δύο ψυκτικά

μηχανήματα - και όχι ένα μηχάνημα, όπως διατείνεται με την αγωγή του ο ενάγων - τύπου TRANE CCMH 115 έκαστο αξίας 8.000 ευρώ πλέον ΦΠΑ 18% (βλ τα μετ' επικλήσεως προσκομιζόμενα υπ' αριθμ. 31/10.07.2004 τιμολόγιο πώλησης αγαθών και υπ' αριθμ. 97/03.06.04 Δελτίο Αποστολής). Το έτος 2005 μετά την λήξη του χρόνου παροχής εγγύησης των ως άνω μηχανημάτων, ο ενάγων ανέθεσε στον εναγόμενο, ο οποίος διατηρεί επιχείρηση με την επωνυμία "Korinthian Frigo - Σωτήριος Τσαούσης" και εξειδικεύεται στην συντήρηση μηχανημάτων ψύξης και με τον οποίο συνεργάζονταν, ήδη από το έτος 1999 σε άλλη επιχείρηση που διατηρούσε ο ενάγων (καφέ - μπαρ), την εκτέλεση εργασιών συντήρησης των ψυκτικών μηχανημάτων της ως άνω ξενοδοχειακής μονάδας. Ο εναγόμενος ανάλαβε πράγματι την εκτέλεση των εργασιών συντήρησης των ως άνω μηχανημάτων και μέχρι το έτος 2007 με τις επεμβάσεις και την συντήρηση που εκτελούσε τα ως άνω μηχανήματα λειτουργούσαν χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα. Την θερινή περίοδο του έτους 2007 και ειδικότερα τον μήνα Ιούλιο, παρουσιάστηκε πρόβλημα λειτουργίας του ενός ψυκτικού μηχανήματος, στο οποίο έσπασε ο ένας από τους δύο συμπιεστές με τους οποίους λειτουργεί η μονάδα, και ο οποίος αντικαταστάθηκε, αφού πρώτα τον προμηθεύτηκε ο εναγόμενος κατόπιν συμφωνίας των διαδίκων μερών (βλ. τα μετ' επικλήσεως προσκομιζόμενα υπ' αριθμ. 49.178/9.7.2007 τιμολόγιο πώλησης και υπ' αριθμ. 538/11.07.2007 δελτίο αποστολής). Κατόπιν αυτής της παρεμβάσεως, το ψυκτικό μηχάνημα δούλεψε απρόσκοπτα μέχρι τον Ιούλιο του έτους 2011. Η δε κατάθεση της μάρτυρος αποδείξεως, η οποία εργαζόταν ήδη από το έτος 2007 στο ως άνω ξενοδοχείο και αναφέρει ότι το έτος 2008 είχε πρόβλημα το ψυκτικό μηχάνημα, δεν κρίνεται πειστική, καθώς από το ως άνω τιμολόγιο προκύπτει ότι αντικαταστάθηκε ο συμπιεστής το προηγούμενο έτος, ενώ από κανένα άλλο στοιχείο δεν προκύπτει δυσλειτουργία του μηχανήματος το έτος 2008. Περαιτέρω αποδείχθηκε, ότι το ψυκτικό μηχάνημα, το οποίο παρουσίασε το ως άνω πρόβλημα, λειτουργούσε στο έπακρο των δυνατοτήτων του, καθώς κάλυπτε χώρο μεγαλύτερο της εμβέλειάς του, γεγονός που επιβεβαιώνεται και από την κατάθεση του μάρτυρα ανταποδείξεως, για την αξιοπιστία του οποίου δεν έχει λόγο να αμφιβάλλει το Δικαστήριο, καθώς έχει προσωπική γνώση του μηχανήματος ενόψει της ιδιότητας του ως βοηθού του εναγομένου. Επιπλέον

αποδείχθηκε, ότι το μεταγενέστερο διάστημα και μέχρι τον Ιούλιο του έτους 2011 το ψυκτικό μηχάνημα λειτουργούσε, όπως επιβεβαιώνεται και από τους δύο μάρτυρες κι όλο αυτό το χρονικό διάστημα τις εργασίες συντήρησης του μηχανήματος συνέχιζε να τις εκτελεί ο εναγόμενος, όπως συνομολογείται από αμφοτέρους τους διαδίκους και αποδεικνύεται από τα σχετικά τιμολόγια, χωρίς να σημειώνεται κανένα ιδιαίτερο πρόβλημα λειτουργίας πέρα απ' όσα προκύπτουν από τη συνηθισμένη χρήση του μηχανήματος, δοθέντος δε ότι κάλυπτε και χώρο μεγαλύτερο της εμβέλειάς του. Τον Ιούλιο του έτους 2011 που υφίσταντο υψηλές για την εποχή θερμοκρασίες και το ψυκτικό μηχάνημα καταπονούνταν, καθότι λειτουργούσε ασταμάτητα και έψυχε μεγαλύτερο χώρο της εμβέλειάς του, έσπασε ο συμπιεστής που είχε αντικατασταθεί το καλοκαίρι του 2007 αλλά κι ο δεύτερος που διέθετε το μηχάνημα. Για τον λόγο αυτό αποφασίσθηκε από τον ενάγοντα, κατόπιν προτάσεως του εναγόμενου να αντικατασταθούν αμφοτέροι οι συμπιεστές προκειμένου να επαναλειτουργήσει το ψυκτικό μηχάνημα. Ο εναγόμενος, σε υλοποίηση των ανωτέρω προέβη στην προμήθεια κι αντικατάσταση των συμπιεστών, όπως αμφοτέρα τα μέρη συνομολογούν. Έκτοτε, λειτούργησε το ψυκτικό μηχάνημα για λίγες ημέρες, αλλά εξαιτίας άλλου διάφορου λόγου, ήτοι της διάρρηξης του εναλλάκτη θερμότητας, που προκλήθηκε από δυσλειτουργία του διακόπτη της πίεσης, που ελέγχει το νερό του δικτύου κλιματισμού, πλημμύρισε το ψυκτικό μηχάνημα καθιστώντας το άχρηστο. Ο εναγόμενος αποσύνδεσε κατόπιν της πλημμύρας τον εγκέφαλο, ο οποίος διαγιγνώσκει βλάβες και είχε καταστραφεί από την πλημμύρα, καθώς και τις ηλεκτρονικές διατάξεις και τις καλωδιώσεις για αποφυγή οποιουδήποτε κινδύνου. Η βλάβη, που προκλήθηκε στο ψυκτικό μηχάνημα, όπως με σαφήνεια κατέθεσε ο μάρτυρας του εναγομένου, οφείλεται στο ότι αυτό λειτουργούσε στο έπακρο των δυνατοτήτων του, καθώς κάλυπτε χώρο μεγαλύτερο της εμβέλειάς του σε συνδυασμό με τις υψηλές θερμοκρασίες, με αποτέλεσμα οι συμπιεστές να καταπονούνται. Αντίθετα ο ισχυρισμός του ενάγοντος ότι η βλάβη του μηχανήματος συνδέεται αιτιωδώς με τη πλημμελή εκτέλεση εργασιών συντήρησης εκ μέρους του εναγομένου, δεν αποδείχθηκε, καθώς η βλάβη αυτού προήλθε επτά έτη μετά από την εγκατάστασή του και τέσσερα έτη μετά την πρώτη αντικατάσταση του συμπιεστή το έτος 2007. Επιπλέον, η από Νοέμβριο 2013 τεχνική γνωμάτευση του Αναστασίου Φίλη, που προσκομίζει ο ενάγων, ουδέν διαφορετικό βεβαιώνει από τα ως άνω αποδειχθέντα, καθώς αναφέρει ότι το ψυκτικό μηχάνημα ήταν

το μήνα Νοέμβριο του έτους 2013 αποσυνδεδεμένο και δεν μπορεί να λειτουργήσει υπό αυτές τις συνθήκες, η δε κρίση του, ότι το μηχάνημα είναι εκτός προδιαγραφών της συντήρησης της τεχνικής και της επιστήμης επιρρωνύει τα ανωτέρω, λαμβανομένου υπόψη και ότι η γνωμάτευση αφίσταται χρονικά της περιόδου άνω των δύο ετών, που πλημμύρισε το εν λόγω μηχάνημα. Άλλωστε εάν υπήρχε πλημμελής εργασία συντήρησης για το ένα μηχάνημα θα έπρεπε να υπήρχε και στο άλλο ψυκτικό μηχάνημα, το οποίο όμως λειτουργούσε κανονικά, και τη συντήρηση αυτού είχε αναλάβει επίσης ο εναγόμενος, ενώ εάν ο ενάγων όπως αναφέρει στο δικόγραφο του δεν ήταν ικανοποιημένος από τις εργασίες συντήρησης δεν θα διατηρούσε επί μακρόν, ήτοι από το έτος 2005 έως το έτος 2011 την συνεργασία του με τον εναγόμενο. Ενόψει όλων των ανωτέρω, εφόσον δεν αποδείχθηκε ότι οι βλάβες του ψυκτικού μηχανήματος, που επικαλείται ο ενάγων, ήταν συνέπεια της πλημμελούς εκτέλεσης εργασιών συντήρησης που είχε αναλάβει ο εναγόμενος, ουδεμία υπαιτιότητα βαρύνει τον τελευταίο για τις βλάβες που προέκυψαν. Κατ' ακολουθίαν, η υπό κρίση αγωγή θα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη στην ουσία της και να επιβληθούν τα δικαστικά έξοδα του εναγομένου σε βάρος του ενάγοντος, λόγω της ήττας του (αρ. 176 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον ενάγοντα στα δικαστικά έξοδα του εναγομένου, τα οποία ορίζει στο ποσό των εξακοσίων (600) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους στις 1-3-2017

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

